

Az utolsó két hónap

Levelezéseim 2006 novemberétől 2007 januárjáig

2006. november 11.

A legutolsó ultrahangon (betöltött 30. terhességi héten) agykamratágulat-szerűséget állapítottak meg, azaz a kislányom agyi oldalkamráinak mérete a felső határon mozog (az egyik 9, a másik 11 mm). A felső határ elvileg 10 mm.

Maga a vizsgálat rögtön a koponyánál kezdődött... Eleinte nem is gondoltam semmi rosszra, csak akkor kezdett gyanússá válni a dolog, amikor már percekkel időztünk a baba fejénél. Majd a szonográfus megjegyezte, hogy egy kicsit magasak ezek az értékek. Azt hittem, rögtön lefordulok a vizsgálóágyról. Alig bírtam felfogni, mit mond... Valami oldalkamrát és felső értékhatárt emlegetett, meg hogy meg kéne vizsgálni legközelebb újra... Én persze minél inkább igyekeztem elhessegetni azt a gondolatot, hogy bármi gond lehetne. Persze ezt követően ő is folyamatosan áradozott a kicsiről, dicsérte, hogy milyen szép, csinos, stb.

Utána átmentem a dokimhoz, hogy megmutassam neki az ultrahang leleteimet. Megnézte, majd közölte, ne aggódjak, de tudnom kell, hogy ezek a méretek tényleg a határértéken mozognak. Hurrá! :(Én persze hirtelen azt sem tudtam, mit kérdezzek, így csak annyi telett tőlem, hogy rákérdeztem az okára. Erre ő két lehetőséget vázolt fel: vírus vagy toxoplazma (ha ez utóbbi, akkor antibiotikum kúrával szépen kezelhető). Ennyi. Aztán azonnal elzavart vérvételre (ennek lesz meg a jövő héten az eredménye és igen, nálam most nézik a toxoplazmát először - furcsa, nem?) és előjegyeztetett december 6-ra ultrahangra. Remélem, azért nem ment bele jobban a témába, mert nem túl járatos benne és nem azért, hogy megkíméljen engem.

Utólag persze azzal nyugtatgatom magam, hogy ha tényleg akkora lenne a baj, biztos korábbi ultrahangot javasolt volna. Persze, ettől függetlenül elmegyek jövő hét pénteken 4d-s ultrahangra is, mert egyrészt amúgy is terveztük, másrészt hátha mást/többet/jobbat/rosszabbat mondanak ott.

Tehát a 29+3-as ultrahangos adataim mind rendben voltak, a baba a korának megfelelően fejlődik:

BPD: 73 mm; OFD: 97 mm; HC: 269 mm; FL: 56 mm; AC: 248 mm

A 10 mm-rel kapcsolatban csak a neten találtam a következőt, ami alapján ez egy eléggé abszolút értéknek tűnik:

< 10 mm - normális - 14-40. hét

10-15 mm - enyhe ventriculomegalia (agykamratágulat)

> 15 mm - súlyos ventriculomegalia

2006. november 24.

Na, megjöttem a 4D-s ultrahangról és a doki szerint az égvilágon semmi baja sincs Panninak. Még az elején mondtam neki, hogy mindenképpen nézze meg az agykamráit, és ahelyett, hogy méricskéltné volna, csak annyit mondott, hogy bárcsak az ő koponyája nézne ennyire szépen ki...

Kérdezte, hogy nagyon ráijesztettek-e. Még szép.... Mire ő csak annyit mondott, hogy ne foglalkozzak ezzel, mert ez a baba teljesen egészséges. És tök pici:

BPD: 80 mm, OFD: 95 mm, HC: 276 mm, FL: 61 mm, AC: 248 mm

Becsült súlya: 1526 g, szóval tényleg elég kicsi lehet, mert ezek az adatok alapján február 1-én szülnék.

Viszont az átlagosnál valamivel több a magzatvizem, ami a vércukrommal is összefügghet, szóval jobban oda kellene figyelnem arra, hogy ne egyek túl sok édességet. A terheléses cukorvizsgálat után (ami tök jól sikerült), kicsit elengedtem magam és most azt hiszem, lebuktam. :)

Sajnos nem készültek a vizsgálatról annyira jó felvételek, mint legutóbb. Akkor a Kárpát utcában (Kleopátra-ház) voltunk és azok a képek tényleg szuperek lettek. Ezek most nem annyira, de nem is ez volt a lényeg. Megnyugodtam, bár teljesen megnyugodni, szerintem, csak a vérvizsgálat eredménye és a következő klinikai uh után, de leginkább csak akkor fogok, ha már a kezemben tartom a valóban egészséges kislányomat

2006. november 28.

Felhívtam a dokimat a vérvétel eredménye miatt és azt mondta, hogy negatív lett, azaz nem találtak semmit. Huh, most is egy jó nagy kő esett le azért a szívemről... Jövő hét szerdán megyek újra a klinikára uh-ra, kíváncsi leszek, hogy mit mondanak.

2006. november 30.

A dokim - mint mindig, amikor elfoglalt - elég szűkszavú volt. Azt mondta, hogy a szerdai ultrahang után úgyis találkozunk és akkor megbeszélünk mindent. Amúgy akkor szeretném vele megbeszélni magát a szülést is, meg hogy mit kell magammal hoznom a kórházba és mit adnak automatikusan. Annyira hihetetlen, hogy már holnap december van... :)

Én ma megyek, pontosabban mindjárt indulok is a védőnőmhöz. A legutóbb rákérdeztem erre az agytágulatos dologra, de ő arra hivatkozva, hogy nem orvos, nem akart erről semmit sem mondani.

Egyébként ő is mondta, hogy ha a kórházban nem is vizsgálnák meg rendesen a babát (ultrahang, stb.), akkor a gyerekorvos tuti be fogja utalni, de állítólag ez attól független, hogy a terhesség alatt volt-e valami probléma a babával vagy sem. Valahol a neten is azt olvastam, hogy az agytágulatos vagy agytágulat-gyanús babákat mindenképp érdemes a későbbiekben is megvizsgáltatni, sőt akár neurológushoz is elvinni - biztos, ami biztos alapon.

2006. december 1.

Tegnap voltam a védőnőmnél, aki ugyan nem volt bent, de legalább megkaptam a jövődöbeli gyerekorvosunktól az újszülött "receptcsomagot". Sok-sok babakencefice szerepel rajta, a feléről lövésem sincs, hogy mi lehet, de majd gondolom, legközelebb a védőnő elmagyarázza. :) Megkérdezték, hogy nagy valószínűséggel, hogy fogják a babát hívni és fel is írták. Annyira jó érzés volt kimondani, olyan tök igazi...

2006. december 6.

Jaj, annyira boldog vagyok, hogy ma egész nap madarat lehetne velem fogatni.

Szóval, megvolt ez a várva várt ultrahang is. A jobb oldalkamra 7, a bal pedig 5 mm! Egyszerűen, nem akartam elhinni. A szonográfus csaj pedig meg sem akarta mérni, csak miután külön megkértem. Azt mondta, hogy már messziről látszott, hogy ezzel a babával minden a legnagyobb rendben van, ezért sem állt neki külön méregetni a kamrácskáit. Persze amint megkértem, rögtön le is mérte.

Amúgy mostanra már 2250 grammos Panni, BPD: 84 mm, OFD: 106 mm; HC: 300 mm; AC: 298 mm; FL: 65 mm.

A méhszájam pedig még mindig zárva van. Hurrá! :) Legközelebb január 10-én megyek ultrahangra és aztán már csak(?) élőben találkozom a lányommal. Jövő héten elkezdjük a ctg-t, azaz ezentúl minden héten jelenésem lesz a kórházban.

Panni most is olyan csinos volt, na meg kis zabagép. Ettem az uh előtt egy túró rudit, amitől totál bekattant és végig ficánkolta és habzsolta az egész vizsgálatot. Sajnos a videójuk vacakolt, így nem is biztos, hogy sikerült a felvétel, de most valahogy ez sem tudja elrontani a kedvem. A lényeg, hogy most minden rendben van velünk. Jaj, annyira, de annyira boldog vagyok!

Ennek öröme munka után el is megyünk egy bababoltba - kap Panni egy-két dolgot (többek közt kádat, utazóágyat, ilyesmiket), ha már ilyen szuper kicsaj volt ma.

2006. december 13.

Na, ma megvolt az első ctg-m. 8-ra kellett a klinikára mennem és igazából gőzöm sem volt, hogy pontosan mi fog történni. Pontosabban sejtéseim azért voltak, hiszen a várandós ambulancián többször láttam már kismamákat óriási pocakkal egymás hegyén-hátán ücsörögni, miközben a mellettük lévő gépből furcsa hangok, papírok és krix-krax-ok jöttek ki. A dokim meg csak annyit mondott, hogy reggelizzek mindenképpen előtte. Elég hamar be is hívtak és kb. 20 percen át kellett ott ücsörögnöm, hála Panninak, aki úgy döntött, átalussza a vizsgálatot. A nővérke többször oda is jött hozzám, megbökdöste, megsimogatta, de Panni csak mérgében rúgott egyet-kettőt, majd aludt tovább. Legjobban a vizsgáló fej idegesítette, azt többször is megpróbálta lerúgni. Tök jó fej volt és szerintem, igaza is volt: most mi a túrónak produkálja magát, ha egyszer aludni szeretne. :)

A doki a papír alapján mindent rendben talált, ráadásul még egy darab méhösszehúzóadásom sincs, azaz egy 0-tól 100-ig terjedő skálán konstans 0 lett az eredményem. Ennek nagyon örültem, mert a Nők Lapja Café decemberi topicjában sorra hamarabb szülnék meg a kismamák - gondolom, elsősorban a frontnak köszönhetően. Az első januári baba is megszületett, a 34. hétre... Őszintén szólva, én még egyáltalán nem szeretnék szülni és hál'istennek Panni sem tűnt úgy, mint aki nagyon türelmetlenkedne odabent.

A legviccesebb a mai napban az volt, hogy taxival mentem be a klinikára. Röhögtünk is a férjemmel azon, hogy biztos azt hiszik majd, szülni megyünk. :) Az utóbbi időben nincs szerencsénk a kocsikkal. A mi autónk egy hónapja robbant le a Rákóczi út belső sávjában és azóta is a szervizben van, mivel nem igazán jönnek rá, hogy mi a baj vele. Apukám tök aranyos volt és azon nyomban kölcsönadta az ő autóját, amivel tegnap sikerült ugyanúgy lerobbanunk, mint a mienkkel - szintén egy rendkívül frekventált helyen: az Üllői út belső sávjában, a reggeli csúcsforgalomban. :) És most itt maradtunk kocs nélkül, csomó programmal (amiket most sorra mondhatunk le vagy szervezhetünk át) és a betervezett karácsonyi jövés-menéssel a

nyakunkon (az már tényleg csak hab a tortán, hogy egyikünk szülei se laknak egy köpésre tőlünk :)). Tiszta szívás, hogy én még jövő hét péntekig dolgozom, így most békavézhatom lelkesen. Ha ezt tudom, akkor már tuti elmegyek hamarabb táppénzre, mert ez a napi közel 3 óra utazás elég fárasztó tud lenni. Ma reggel viszont ellőttem egy céges taxicsekket, szóval rendesen megadtam a módját ennek az első ctg-nek. :)

Múlt hét szombaton viszont voltunk "Próbaszülésen", azaz itt:

http://velvet.hu/poronty/2006/11/06/probaszules_a_jogamatracon/

Jópofa volt, egy-két nagyon érdekes gyakorlattal, sőt elhangzott jópár számunkra új infó is, bár a második gyereknél már tuti nem megyünk el ilyesmire. Illetve szerintem enélkül is jól működhetne az apás szülés, de ráhangolódásnak mindenképpen hasznos volt.

Tegnap pedig mentünk volna a Madarász utcába bölcsőhalál megelőzési tanfolyamra, de kocsi nélkül sajnos esélyünk sem volt, hogy kezdésre odaérünk. Mindenképpen szeretnénk venni légzésfigyelőt és klassz lenne tudni, hogy mi a tennivaló olyankor, amikor beriaszt a szerkezet.

2006. december 31.

Mióta nem jelentkeztem, lelkesen járok hetente a klinikára, ctg-re. Viszont mivel a dokim már régóta szabin van, az ügyletes orvostól pedig csak aláírást, meg egy minden_rendben-t kapok, így nem igazán világos nekem, hogy pontosan mi történik éppen odabent.

Időközben voltunk a Madarász utcában azon az újraélesztős tanfolyamon, amiről a legutóbb írtam. 2.000,-be került fejenként és szerintem nagyon hasznos volt.

Aztán voltunk már két előadáson a klinikán, sőt most csütörtökön sikerült a szülőszoba látogatásra is bejutnunk. Azóta én úgy megnyugodtam! Azt hittem, hogy egy szülőszoba kórterem-jellegű, de ez annál sokkal családiasabb - hál'istennek. Sőt a hozzá tartozó zuhanyzó/WC tisztára szállodába illő volt. Olyan vicces, mert a szobák falainak színe alapján nevezték el őket, azaz van kék, rózsaszín, sárga és zöld szoba. Most lehet izgulni, melyikbe kerülünk majd.)

Na, meg azon is, hogy mikor. Egyelőre nekem nagyon úgy tűnik, hogy Panni jól érzi magát odabent. Ki is tölti a pocakomat elég rendesen. Ha ügyesen helyezkedik, akkor csak úgy tudok normálisan ellenni, ha teljesen kihúzom magam és peckesen ücsörgök. :) Haskeményedésem (szerintem) már van, bár ritkán, de az azért elég kellemetlen tud lenni. (Ilyenkor szoktam elővenni a pingvin-járássomat vagy a jaj_mindjárt_lerogyok stílusomat). Néha meg furcsa, szürkáló érzést érzek odalent, de ennyi, azaz még mindig tök jól viselem a terhességet.

Amúgy már összepakoltam a kórházi csomagomat és az induláskor berakandó dolgokról listát készítettem, Hihetetlen, de holnap töltöm be a 37. hetet és hétfőn kezdődik a 38. - azaz mostantól Panni már nem számítana koraszülöttnek. Mondjuk jobb szeretném, ha még bent maradna egy darabig, mert fel szeretném venni a csini kismamafelsőmet szilveszterkor és a fodrászomhoz meg csak január 8-ra sikerült időpontot kapnom. :)

Szerencsére a karácsony - ilyen szempontból - rendben lement. Bár a szárszói úttól kicsit tartottam, elvégre közel 120 km-es távolságra kerültem a kórháztól..., de nem volt semmi gond. Mostantól viszont már tényleg nem utazunk sehova. Ha anyósoméék kíváncsiak ránk, akkor nekik kell már minket meglátogatniuk. Persze ezt ők is teljesen megértik.

Kismamajóga? Na, nekem az teljesen kimaradt. Sajnos már nem fért bele az időmbe, pedig annyira lett volna kedvem hozzá. Én itthon kismamatornázok, intimtornázok szinte minden nap. Hetente egyszer eljárak aqua natalra, vagyis eljártam, amíg dolgoztam, de januártól gőzöm sincs, hogy tudom megoldani a távolság miatt. Pedig baromira élvezem, tök jópofa! :)

Csak úgy, mint az itthon maradás. Olyan jó érzés, hogy már nem kell többet munkába járnom! A kollégáim aranyosan elbúcsúztattak, és máskor valószínűleg már fele ennyitől meghatódtam, szomorkodtam volna, de most az a tudat, hogy valójában babázni jövök haza, sokkal inkább boldoggá tesz, mint sem szomorúvá. :)

2007. január 5.

Szilveszter: Kicsit bajban voltunk a szilvesztert illetően és egészen 28-ig gőzünk se volt arról, hogy fogjuk csinálni. A barátaink kibéreltek egy szórakozóhelyet a Kálvinon (Tripla) és persze meghívtak minket is. Én rögtön mondtam, hogy tuti, hogy nem megyek, hiszen nem nekem való már a szilveszteri lumpolás. Mondtam is a férjemnek, hogy menjen el nyugodtan nélkülem és mulasson egy nagyot. Ez persze neki nem tetszett, és esze ágában sem volt külön szilveszterezni tőlem. Ami tök jól esett, de mindamellet baromira sajnáltam szegényt, hogy egy ilyen itthonülő, sas_kabarés szörnyűségre kényszerítem, ahol még az is benne van a pakliban, hogy én már éjfél előtt elálmosodok és kidőlök. Szóval húztuk-halasztottuk a döntést, míg nem csütörtökön elhatároztam, hogy mégis vele tartok.

Éppen a szülésfelkészítő tanfolyamra igyekeztünk a Baross utcába, de miután túl hamar értünk oda, gondoltuk, bemegyünk az egyik kismama boltba elütni az időt. Venni már nem nagyon akartunk semmit, mivel a hátralevő időt már új cuccok nélkül szerettem volna kihúzni.

Na, én persze rögtön találtam egy nagyon csinos, inkább alkalmi felsőt, olyan tipikusan szilveszterit. Már hetek óta nézegettem a kirakatban akárhányszor arra jártam, de eszembe se jutott, hogy akár meg is vehetném. Hiszen már minek. De most felpróbáltam! Az s-es sajnos mellben és hasban kicsi volt, az m-es pedig ujjban volt túl hosszú és bő. Már éppen ott akartam hagyni, mikor az eladó csaj felajánlotta, hogy rámegazítják, sőt akár másnapra kész is lenne. Hú, és akkor azt mondtam, hogy ha megveszem, akkor megyek én is a buliba. Szóval ez állt az én nagy bulizós szilveszterem háttérében. :)

A kezdeti terv az volt, hogy *bebékávézunk* a Kálvinra és ha elfáradok, akkor rendelek egy taxit és majd egyedül, esetleg együtt hazajövünk. Aztán az utolsó pillanatban úgy döntöttem, hogy inkább menjünk mégiscsak kocsival - ha már úgysem ihatok. És így is lett. Kb. 9-től 1-ig bírtam, megittam vagy egy liter szénsavmentes ásványvizet és belenyaltam a pezsgőbe éjfélkor, majd hazafuvaroztam a férjemet.

Itthon: Jaj, annyira élvezem ám, hogy itthon vagyok. Eleinte azt hittem, hogy unatkozni fogok, de aztán hamar kiderült, hogy erről szó sem lesz. Nekiálltam kimosni, kivasalni, elpakolni Panni ruháit, elkezdtem olvasni azokat a könyveket, amiket felhalmoztam (Suttogó, szoptatós könyv, na meg egy rakás szépirodalom) és nekiveselkedtem a blogomnak is, amit már régóta tervezek.

Bár nagyon az elején járok még és inkább csak próbálgatom a lehetőségeket. Jó mondjuk még sosem csináltam ilyesmit, de most kedvet kaptam hozzá. Aztán meglátjuk meddig tart ez a lelkesedés. :)

Kismamatorna: Az igazat megvallva, én idehaza *rubintrékázom*. :) Na, meg megvettem a Kállai Ildikó-féle kazit is és ezeket kombinálom egymással. Mindkettőnek szörnyű a stílusa, viszont amit csinálnak, az nekem baromira bejön, szóval én vagy lehalkítom, vagy igyekszem elterelni a figyelmemet az idegesítő részekről. :)

Légzésfigyelő: Mi tegnap vettük meg a légzésfigyelőt, az Angel Care-es kettő az egyben, ami nem csak légzésfigyelő, hanem bébiőr is. A végén azért nem az izraelit vettük, mert az egyrészt drágább, másrészt meg nincs benne ez a bébiőrös dolog (ami egyben hőmérő, éjjeli fény, stb.).

Babaruhák: Én úgy logikáztam ki, hogy az 56-os 56cm-től 61/62-ig jó és onnantól kell a 62-es, de aztán lehet, hogy tévedek. Sőt most ha jobban belegondolok, akár úgy is lehet, hogy az 56-os 56 centiig jó. Mindenesetre én alig vettem 56-os cuccokat (bár ugye nálunk benne van a pakliban, hogy pici lesz a baba), inkább 62-eseket vásároltam, és a nagyon menő rucikból pedig 68-ast, mert szerintem, azt még úgy viszonylag sokáig tudja majd hordani. Viszont miután óriási különbségek vannak 56-os és 56-os között, így szerintem, tuti nem lesz gond pl. a két méret közti időszakot kitölteni. Ja, és beszereztem jópár használt rucit is, amelyek többnyire totál másképp vannak számozva (pl. newborn, vagy 3500 kg-ig, vagy 0-3 hónap stb.), így majd jól elleszek az elején, mire kikísérletezem melyik ruhát mikor tudom Pannira ráaadni. :)

Haskötő: Én már vettem magamnak egyet, mert mindenkitől azt hallottam, hogy jól fog jönni szülés után, mert könnyebben regenerálódik tőle a hasunk. A védőnőm szerint akár valami textíliát is magad köré tekerhetsz, de én úgy voltam vele, hogy akkor már inkább veszek egy igazit. Gyógyászati segédeszköz boltban árulják, kb. 3.000,-be kerül és derékbőség alapján van méretezve: 70 centis a legkisebb és 5-ösével emelkednek a méretek. Az eladó megkérdezte, hogy mekkora volt a derékbőségem a terhesség előtt (nekem 67-69 cm körül mozgott) és ezután javasolta a 75-öst, de felajánlotta, hogyha nem jó, akkor kicseréli nekem. Persze igaza van, elég nehéz belőni előre a szülés utáni méretet.

Vajúdásra készülés: Fú, én sokféleképpen készülök rá. Először is mindennap megiszom 7 deci málnalevélteát és ha nem felejttem el, akkor még 5 dl várandós teát is (én mixelem csalánból, citromfűből, málnalevélből és rooibosból). Aztán igyekszem minden reggel és este intimtornázni (de ez sajnos nem mindig jön össze). Pár hete meg elkezdtük a gátmassázst, de annak egy lightosabb verzióját speckó olajjal (Weleda).

A homeós bogyókról is csupa jót hallottam, de még nem döntöttem el, hogy szedjek-e valamit vagy sem. Jó lenne egy szakembert megkérdezni erről és nemcsak mende-monda alapján kiválasztani egy-két szert, csak már nem igazán tudom, hogy ennek a megszervezése belefér-e a hátralevő 2,5 hétbe.

Ultrahang: jövő hét szerdán megyek legközelebb uh-ra, kíváncsi leszek, mit mondanak. Ja, amúgy kiderült, hogy nekem azért nem volt ezidáig méhösszehúzódásom, mert a műszer azt nem is méri. Jó, mi? Én meg itt lelkesedtem, hogy 0 volt mindvégig. :)

2007. január 15.

A szerdai ultrahang után bent tartottak a kórházban és csak ma engedtek haza.

Az ultrahang vizsgálat közben leesett Panni pulzusa 74-re, és még oldalra fektetve is több perc kellett ahhoz, hogy normalizálódjon (125/min). Persze a szonográfus csaj azonnal felrohant velem a várandós ambulanciára, ahol először *megcétégézték* (addigra már szuperül dobogott a kicsi szíve), majd a dokim alaposan megvizsgált. Kiderült, hogy a méhnyak megrövidült, Panni feje beékelődött, a méhszáj zárt, de már teljesen felpuhult. A dokim szerint ebből már tényleg bármikor baba lehet. :) Addig-addig mérlegelt, míg úgy döntött, befektet és megvizsgálás alatt tart. Persze, nagy valószínűséggel a háton fektetés idézte elő a lelassult szív működést, de a dokim biztosra akart menni, ezért napjában kétszer ctg-ztem, magzatmozgást számoltam és ma reggelre az osztályvezető úgy döntött, hogy a jó eredményeimre való tekintettel hazaenged. Szóval már itthon vagyok, de benne van a pakliban, hogy bármikor indulhatunk is vissza: hiszen ma kezdtem meg a 40. hetet. :) Gyorsan be is indítottam egy-két mosást, hogy a kórházi csomagom újra útra készen álljon.

Így most már újra itthon vagyok, pihengetek és ... eszek! Mert a kórházban kiéhezettek elég rendszeren. Illetve a legjobb az volt, amikor három napon át mindig belecsempészték némi

karalábét a menünkbe. Volt olyan, hogy az ebéd karalábés zöldségleves volt karalábé főzelékkel. :))

Az ultrahang szerint Panni továbbra is pici baba (összességében 2 héttel lótték be fiatalabbnak): BPD: 88, OFD: 122, HC: 335, AC: 322, FL: 71 (a kis combos!), súly: 2920 g

Választott szülésznőm amúgy nincs, bár sokat vaciláltam rajta. A dokim azt mondta, hogy ő mindegyikkel jól kijön, és amelyikkel ezidáig találkoztam a tanfolyamon, mind szimpatikus is volt, így mi is úgy döntöttünk, hogy inkább ezen spórolunk. Hogy mennyit adunk a dokinak? Jó kérdés, ezen szenvedünk mi is már régóta. Mert hát a doki szegről-végről ismerőse férjem családjának, így a terhesgondozás alatt nem fogadott el pénzt tőlem. Ami azért tök béna (mindamellet, hogy így jó olcsón megúsztam, de hát akkor is). Szóval a szülés árába nekünk ezt is bele kell kalkulálnunk... Megkérdeztünk több nemrégiben szült ismerőst, és két felfogással találkoztunk (normális szülés esetén):

(1) Szülésznő + doki közösen kap 100.000,- et (pl. 20-80 elosztásban)

(2) A terhesgondozás és szülés alatt összesen 100.000,-et illik azért otthagyni a dokinál.

Ezek alapján úgy döntöttünk, hogy 70-100 között adunk a dokinak (persze annak fényében, hogy milyen volt a szülés alatt, bár a férjem a doki mostani lelkiismeretes akciója után hajlik a 100 felé) és 0-20 között a szülésznőnek. Jó kis summa lesz ez azért.

2007. január 18.

Még mindig egyben! :))

Ma reggel már meg is jártam a klinikát. Panni szívhang kicsit álmoskás (mint általában délelőttöknként), de oké, vérnyomásom emelkedik (ami elvileg tök normális így a 40. héten), vizelet oké, méhszáj továbbra is puha, sőt lassan nyílik, méhnyak megrövidülve, de Panni feje mintha most feljebb lenne, mint legutóbb - azaz abszolút nem lehet megjósolni mikor szülök. A dokim a kiírás után max. egy hetet (vagyis január 30-ig) vár és ha addig nem jön ki a kicsi az önszántából, akkor beindítja a szülést. Szerinte, ettől függetlenül egy most hétvégi szülés is simán benne van a pakliban. Ha nem így lenne, hétfőn találkozom vele legközelebb. Azt javasolta, hogy sétáljak sokat, mert attól beindulhat az egész. A Múcsarnokban van egy tök jónak tűnő (észak-európai kortárs) kiállítás, azt szeretném megnézni vasárnap. A Van Gogh-ra meg nem merek jegyet venni elővételben, nehogy közbejőjön valami. :)

Amúgy érdekes, de a múltkori alacsony pulzusnál egyáltalán nem ijedtem meg, valahogy éreztem, hogy minden rendben és csak valami átmeneti gubanc lehet. Nem nagyon szoktam háton feküdni, mert olvastam/hallottam, hogy nem tesz jót egyikünknek sem. Mondjuk az uh alatt el is kezdett zsibbadni az egyik lábam, szóval tuti elnyomtam valami artériát. De igaza volt a dokimnak, jobb biztosra menni.

A súlygyarapodásom megállt 7 kilónál, bár így a vége fele olyan, mintha ebből kb. egy kiló az arcomra jött volna. :))) Na, meg az orromra. :))

És a legjobb hír: két hónap után úgy fest, hogy holnap visszakapjuk a kocsinkat! Még valamikor novemberben robbantunk le vele és azóta szervizben állt az autó. A férjem már tiszta ideg volt az egésztől, arról nem is beszélve, hogy visszaélni sem akartunk az idők végezetig apukám kedvességével, miután az ő kocsiját használtuk ezidőalatt. Na, de ennek holnaptól vége! :))

Így most már tényleg minden készen áll Panni fogadására. Csak jöjjön már! Úgy várom (mindamellet, hogy félek is azért a szüléstől...).

Na, megyek tornázok egy kicsit, hátha így ráveszem Pannit, hogy mihamarabb kibújjon. :))

Hogy milyen érzés a finisben lenni? Mindig más. Van amikor már nagyon szülni szeretnék, máskor meg tökre be vagyok majrészva az egésztől. Most éppen szülni szeretnék. Olyan jó lenne már megszorogtatni Pannit.

Már úgy várom a hétvégét! Rendelünk kaját, meg nézünk dvd-t, sőt elmegyünk sétálni, skandináv kiállításra, vagy akár moziba is. Hívott Gréti. Tök aranyosan érdeklődött. Mesélte, hogy álmában pelenkázott. :) Mondtam, hogy én álmomban szülni készülök, Tomi meg a kocsiját vezeti. :))

Na, meg nekiálltam mosogatni (bár nem sikerült az egészsel végeznem, mert elfáradtam a sok állásban), sőt kimostam Panni törülközőit is, szóval most már 100%-ig kész vagyunk a baba textíliákkal.

És azt hiszem, szülni akarok. Most megint rámjött, hogy látni akarom a kislányunkat és leszárom, hogy ha fájni fog, csak legyen már itt velünk....

2007. január 19-20.

BN Fri, 19 Jan 2007 16:41:48

Most mi van?? Menni fog a vizonto? :)

ÉN Saturday, January 20, 2007 7:59 AM

Na hát ez az. Tök stresszes.

A mai napot kell csak kihúzni valahogy és éjfélből már vízöntő lesz a kiscsaj. Izgi! :)

BN Sat, 20 Jan 2007 17:15:20

Ez tenyleg vicces. Ne mocorogjal ma semmit, nehogy veletlen megszuljel!! :)

Es most mi van? Amint erzel valamit menni kell a szulokorhazba?

Csinaljatok majd sok sok képet es nevesetek! (...)

ÉN Saturday, January 20, 2007 7:56:05 PM

Igen, ha bármi van, menni kell a kórházba. :)

És most úgy néz ki, hogy beindultak a dolgok, de még kivárunk, nehogy fölöslegesen, vagy túl korán érkezzünk és jól bent tartsanak. Akkor már inkább itthon várakozok. :).
